

Intervenció del degà Josep Maria Martí davant la Comissió d'Afers Institucionals sobre la reforma de la Llei de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA)

Dimecres, 23 de novembre de 2011

1. Algunes consideracions prèvies sobre la crisi econòmica i la situació actual de l'audiovisual públic català.

L'existència del servei públic audiovisual en el context actual de crisi econòmica, constitueix una garantia per als ciutadans del nostre país de tenir accés a una informació plural; és essencial per a la consolidació de la nostra cultura i la llengua pròpia; i per últim, constitueix un element fonamental per a la dinamització del sector de la producció audiovisual de casa nostra.

És evident que en aquests moments és molt important aconseguir tenir una CCMA que sigui molt eficient des del punt de vista de la gestió dels costos. Però aquesta eficiència no es pot assolir a base de retallar o d'externalitzar allò que és l'essència del servei públic: la producció de continguts de qualitat.

En aquest sentit, el Parlament no pot deixar de tenir en compte l'excel·lent treball realitzat pels professionals i les professionals del conjunt del sistema públic, i en particular pels de la CCMA, no solament en termes dels importants índexs d'audiència aconseguits, sinó també pel prestigi i per la qualitat assolida per moltes de les seves produccions, i també pel conjunt de les programacions que han desenvolupat en els diferents suports de difusió, les quals arriben a sectors de l'audiència que queden fora de les lògiques de rendibilitat amb les que operen les televisions i les ràdios comercials.

2. Aspectes concrets de la reforma.

A. Reducció del nombre de consellers del Consell d'Administració.

Tot i que sembla que el legislador remarca que aquest aspecte és substancial per a l'estalvi, si tenim en compte el pes que pot tenir aquesta reducció sobre el conjunt de la despesa de la Corporació hem de concloure que es força irrellevant. Tanmateix, el nombre de 5 consellers sembla ser una xifra correcta per a garantir l'operativitat de la CCMA. Però, repeteixo, té un valor testimonial que no solucionarà els problemes econòmics existents.

B. Característiques dels consellers.

S'havia anunciat de manera reiterada en l'anterior versió de la Llei que els consellers de la CCMA haurien de ser professionals de reconegut prestigi i amb experiència concreta en la gestió de l'empresa audiovisual.

La lògica de la quota parlamentària ha operat de forma intensa sobre els criteris constitucionals i d'ordre professional de gestió i control de l'activitat de les entitats de ràdio i televisió integrants de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, entre d'altres. És per això que ara no s'hauria de perdre l'oportunitat per escollir persones preparades i amb curriculum impecables.

C. Supressió de la figura del director general i transformació del president en president executiu.

Eliminar el pas intermedi que hi ha en la presa de decisions per part dels directius de les empreses i el Consell de la CCMA pot afavorir la rapidesa d'actuació i també l'eficiència en el funcionament, però si no s'estableixen uns certs controls sobre aquesta figura, una mala gestió del president executiu pot ser una solució pitjor.

D. Reducció de l'exigència dels 2/3 de membres per a prendre un acord.

En la línia del que ja he manifestat en el punt anterior, la reducció de l'exigència dels 2/3 per a la presa d'acords pot incrementar el risc d'una gestió sectària i ineficient. En aquest sentit, creiem que el legislador hauria d'introduir algunes correccions que afavoreixen els acords col·legiats o de consens.

3. Una observació final

Si amb la reforma i la possible aplicació de retallades la CCMA perd muscle i força productiva, perdrà també lideratge –i per tant baixarà la seva capacitat de recaptar recursos publicitaris- i es veurà perjudicada la seva tasca de servei públic en qüestions nuclears com les de la llengua, l'atenció a les minories i el desenvolupament dels seus continguts en les noves plataformes de difusió.

De ben segur que es pot gestionar millor la CCMA, però sempre amb criteris professionals i comptant amb el suport dels professionals que la componen.

Per aconseguir que la CCMA compleixi la seva funció el que no es pot fer es afeblir el Consell Assessor, ans al contrari, cal potenciar-lo donant-hi entrada a la major representació possible dels diferents sectors culturals, professionals i econòmics que integren la societat catalana.